

עמ"ת 77295-05-25 - מוחמד חמדה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 77295-05-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העוררים: 1. מוחמד חמדה
2. סמי חמדה
3. נימר חסיאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה
(כבוד השופט ז' פלאח) במ"ת 61079-02-25
מיום 25.05.2025
י"ג בסיון התשפ"ה (9 ביוני 2025)
תאריך הישיבה: עו"ד תהל ורד
בשם העוררים:
בשם המשיבה:

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ז' פלאח) במ"ת 61079-02-25 מיום 25.05.2025. בגדרה, הורה בית המשפט על מעצרו של העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

רקע והשתלשלות העניינים

1. נגד העוררים הוגש כתב אישום במסגרתו מיוחסות להם העבירות הבאות: חטיפה לשם חבלה וחטיפה לשם סחיטה או איומים לפי סעיף 374 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)-(1)-(2) לחוק העונשין; וכן עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. כעולה מכתב האישום עורר 1 הוא בנו של עורר 2, ושניהם קרובי משפחתו של עורר 3. בין עמוד 1

העוררים ובין המתלונן הייתה היכרות מוקדמת, ובמועד שאינו ידוע במדויק למשיבה החליטו העוררים לפגוע במתלונן. לשם כך, הצטיידו העוררים בכלים שונים, לרבות גרזן ופטיש. ביום 31.12.2024 נסע המתלונן עם טרקטורן שבבעלותו, ובשלב מסוים הוא נעצר בצד הכביש בשל תקר בגלגל. באותו הזמן העוררים נסעו יחד ברכב. כאשר הבחינו העוררים במתלונן, עצרו את רכבם בסמוך לו, יצאו ממנו והחלו להכות את המתלונן באמצעות אגרופים ובעיטות. אם לא די בכך, עוררים 2-3 אף הכו את המתלונן באמצעות הפטיש והגרזן בהתאמה. בשלב זה נפל המתלונן על הרצפה והעוררים הכניסו אותו לתא המטען של רכבם, ונסעו לשטח שנמצא בבעלותם של עוררים 1-2. כאשר הגיעו למחוז חפצם, הוציאו העוררים את המתלונן מתא המטען ותקפו אותו יחד עם אחרים, שזהותם אינה ידועה. לאחר מכן העוררים הובילו את המתלונן למבנה שנמצא בשטח וקשרו אותו ברגליו ובידיו. בשלב זה הבחינו העוררים בניידת משטרתית, ועורר 2 ביקש מעורר 1 לשחרר את המתלונן. עורר 1 התקרב למתלונן, תוך שהוא מחזיק קופסה עם כדורי נשק בידו, ואיים על המתלונן באמרו: "יש לך מזל שהמטרה עבר[ה]", אחרת הייתי יורה בך בכל הכדורים האלו וזה מיוחד בשבילך". רק לאחר מכן שיחררו העוררים את המתלונן, תוך שהם דוקרים אותו בגבו באמצעות חפץ חד. כתוצאה ממעשיהם של העוררים נגרמו למתלונן פציעות וחבלות חמורות והוא אושפז בבית החולים למשך יומיים.

3. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 17.03.2025, נקבע, בהסכמת העוררים, כי קיימות ראיות לכאורה. כן נקבע, כי קיימות עילות למעצרם; וכי שירות המבחן יגיש תסקירי מעצר בעניינם.

4. ביום 07.04.2025 הוגשו התסקירים, במסגרתם שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורם של מי מהעוררים ממעצר מאחורי סורג ובריא. ביחס לעורר 1 צוין, כי הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ועל-כן התעורר קושי בהערכת הסיכון בענייננו. לצד זאת הודגש, כי "במוקד הסיכון נמצאים יחסיו המשפחתיים ויחסיו עם גורמים שוליים בסביבתו לצד בחירותיו הבעייתיות, כשהתרשמו מקיומו של סיכון להישנות השתתפותו בסיטואציות אלימות"; בנוגע לעורר 2 הוטעם, כי הוא נקט בגישה "מיתממת וחשדנית", אשר לא שללה את הסיכון "להישנות התנהגות אלימה מצדו בעתיד", וכן שהתעורר ספק בדבר יכולתו לעמוד בתנאים המגבילים ככל שישוחרר ממעצר מאחורי סורג ובריא; לבסוף, ביחס לעורר 3 נטען, כי לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות התנהגות אלימה, וכי גם הוא, בדומה לעורר 2, נקט בגישה "מיתממת".

5. העוררים הלינו על כך ששירות המבחן לא נתן דעתו במסגרת התסקירים לאפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהתאם לכך, בית המשפט המחוזי הורה ביום 08.04.2025 על הגשת תסקירים משלימים שיתייחסו לנקודה זו.

6. כך נעשה, אך גם במסגרת התסקירים המשלימים חזר שירות המבחן על המלצותיו השליליות, וזאת, בין היתר, לנוכח התרשמותו בדבר היעדר התאמת העוררים לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני בשים לב לאירוע האלים והחמור בו לקחו, לכאורה, חלק; ולמסוכנות הנשקפת מהם בשים לב לעבירות המיוחדות להם.

7. לאחר שבית המשפט המחוזי התרשם באופן ישיר ובלתי-אמצעי מהמפקחים המוצעים, הורה

הוא בהחלטתו מיום 25.05.2025 על מעצרם של העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים. בתוך כך הוטעם, כי אמנם "חלקם [של המפקחים - ח' כ'] עש[ו] עליי רושם של אנשים רציניים [...]

[אולם] מסוכנותם הגבוהה מאוד של המשיבים [הם העוררים - ח' כ'], כעולה מן המעשים הלכאוריים המיוחסים להם כמפורט בכתב האישום, לא ניתנת לאיין גם לא בחלופת מעצר ואף לא במעצר באיזוק אלקטרוני. עצם העובדה שקיימים מפקחים מתאימים וחלופה מתאימה, אינה מספיקה וחובה לבחון את המשיבים עצמם ואת התאמתם לחלופה או למעצר באיזוק, ובעניינם של שלושת המשיבים לא מצאתי שניתן לסמוך עליהם, ולא מצאתי שניתן לאיין את מסוכנותם - גם לא במעצר באיזוק אלקטרוני".

8. מכאן הערר שלפניי.

טענות הצדדים

9. העוררים טענו, כי אמנם הם נתנו את הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה, איך יחד עם זאת הסכמה זו ניתנה בהמלצת בית המשפט. לפיכך נטען, כי קיימת "חולשה מסוימת בראיות [...]

והיה מקום להתייחס לטענה זו בהחלטה הסופית של בית המשפט, גם אם הייתה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה". יוסבר, כי לטענת העוררים החולשה האמורה נובעת מגרסאותיו הסותרות של המתלונן במשטרה, "כאשר בעדותו הראשונה [...] הוא מסר שלא זיהה אף אחד מהתוקפים [...] אך שבוע אחרי בעדותו השנייה מסגר גרסה אחרת לפיה העוררים הם אלו שביצעו את העבירות נגדו".

במצב דברים זה נטען, כי היה על בית המשפט להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, חלף מעצר מאחורי סורג ובריח. בדיון שהתקיים לפניי ביום 09.06.2025 חזר בא-כוח העוררים על טענות אלה ובפרט על האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, בשים לב לכך שבית המשפט המחוזי מצא את המפקחים המוצעים ראויים.

10. המשיבה מצידה סמכה את ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי. בתוך כך נטען, כי העוררים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ולכן לא ניתן בשלב זה לטעון נגד קיומן של ראיות אלה. לעניין שאלת המעצר בפיקוח אלקטרוני נטען, כי בית המשפט המחוזי בחן כדבעי את אפשרות זו, שכן הפנה את העוררים לתסקיר שירות המבחן; לתסקיר משלים בנושא זה ממש כדי למצותו; ואף התרשם בעצמו מהמפקחים המוצעים. ואולם, לנוכח המלצת שירות המבחן והמעשים החמורים המיוחסים לעוררים, הגיע בית המשפט לכדי מסקנה שלא ניתן לאיין את מסוכנותם באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני (או בכל דרך אחרת). עוד הודגש, כי מעצרם של העוררים בפיקוח אלקטרוני עלול להביא לסיכון של ממש עבור המתלונן. בנסיבות אלה נטען, שלא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי ויש להורות על דחיית הערר.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון, מצאתי כי דין הערר להידחות.

12. כידוע סעיף 21 לחוק המעצרים, קובע כי לצורך החלטה בעניין מעצר עד תום ההליכים, על בית המשפט לבחון את התקיימותם של שלושה תנאים מצטברים: קיומן של ראיות לכאורה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר אפשרות להשיג את תכליות המעצר בדרך שפגיעתה בנאשם

פחותה (עמ"ת 27187-09-24 אבו בלאל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (06.10.2024)). בענייננו, הדין התמקד בתנאי הראשון ובתנאי השלישי; היינו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובשאלת קיומה של חלופה למעצר מאחורי סורג ובריה.

13. בחנתי לעומק את טענות העוררים. עיון בתיק בית המשפט המחוזי מעלה, כי העוררים אכן טענו בדבר חולשה מסוימת של המסד הראייתי בעניינם. ואולם, העוררים לא ציינו, כי בסופו של דבר נתנו הם את הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה, תוך שהתנו זאת בכך שבית המשפט יבחן את האפשרות של חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, וכן כי זה יורה על הגשת תסקירי שירות המבחן בעניינם של העוררים. משבית המשפט ניאות לבקשתם, והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן ותסקיר משלים בעניינם של העוררים, וכן בחן באופן יסודי ומעמיק את האפשרות של חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, טענת העוררים בדבר חולשת המסד הראייתי היא טענה שקשה להלום. זאת, נאמר בפרט משום העובדה שהעוררים לא הצביעו על שינוי ביחס למסד הראייתי בעניינם, שכן ההליך העיקרי מצוי בראשיתו, וטרם התקיימו דיוני הוכחות בעניינם.

14. אשר לטענת העוררים כי ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעי מידתי יותר - קרי, שחרורם למעצר בפיקוח אלקטרוני. כתב האישום שהוגש נגד העוררים מפליג בחומרתו - הן לנוכח התכנון המקדים שנלווה למעשיו העוררים, הן בהיבט של עבירות האלימות החמורות, המצויות ברף גבוה במיוחד ומלמדות לכאורה על חוסר מעצורים ומסוכנות גבוהה. במצב דברים זה, נדרשים טעמים כבדי משקל על-מנת להצדיק הסתפקות בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 999/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 37 (08.02.2017)).

15. כאמור בענייננו, חרף האמור, ובהתאם להסכמת העוררים לקיומן של ראיות לכאורה, התבקש בעניינם של העוררים תסקיר ואף תסקיר משלים, וזאת על-מנת למצות עד תום את בחינת ההיתכנות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. ההמלצה המקצועית הברורה של שירות המבחן, כפי שזו עולה משני התסקירים שהוגשו ביחס לכל אחד מהעוררים, היא שבשים לב למאפייני אישיותם וקשריהם החברתיים, אין במעצר בפיקוח אלקטרוני שהוצע כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעוררים. זאת ועוד, בית המשפט לא כבל דעתו להמלצת שירות המבחן, אלא התרשם באופן בלתי-אמצעי מהמפקחים המוצעים. ואולם, גם בית המשפט עצמו הגיע למסקנה שמעצר בפיקוח אלקטרוני לא יתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהעוררים.

16. בנסיבות אלה, השתכנעתי כי בית המשפט המחוזי הלך כברת דרך ארוכה לעברם של העוררים; אך לא ניתן להוסיף לעשות כן, מבלי שיינתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהם.

17. הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, י"ט סיוון
תשפ"ה (15 יוני
2025).

חאלד כבוב
שופט
עמוד 4

